

РЕШЕНИЕ

№ 2962

гр. София, 15.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1677** по описа за **2020** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от [фирма], срещу Решение № 7841 от 10.01.2020г. на Софийски районен съд, НО 100 състав, постановено по НАХД № 17046/2019г.

В касационната жалба са развити доводи за неправилност на въззивното решение като постановено в нарушение на съдопроизводствените правила и материалноправните разпоредби. Според касатора се касае за маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН, който е следвало да бъде приложен. Моли се за отмяна на обжалваното решение и наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба – ТД на НАП, чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли. Претендират се разноси.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима - подадена е от надлежна страна по чл.210, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр. 2 ЗАНН в 14-дневния срок по чл.211, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА

С Наказателно постановление № 470130-F511058/16.10.2019г., издадено от директор Дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП, на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 15017,93лв., на основание чл. 74, ал. 1 от Закона за счетоводството, за нарушение на чл. 38, ал.1 от същия закон.

С касираното решение, предмет на настоящето производство, първоинстанционният съд е потвърдил наказателното постановление. В мотивите си съдът е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и че нарушението и неговия извършител са безспорно установени.

Административен съд София - град, в настоящия касационен състав, намира, че постановеното от районния съд съдебно решение е валидно, допустимо, постановено в съответствие с материалния закон и доказателствата по делото и правилно. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата. Фактите са установени в пълнота и правилно от районния съд, като при тяхната съвкупна преценка е изведен правния извод за съставомерност на вмененото на дружеството нарушение. Районният съдия е отговорил мотивирано на направените възражения, включително и относно характера на нарушението и неговите обективни и субективни признаци.

За да постанови своя акт, СРС е установил правилно фактите по делото, които се споделят и от настоящата инстанция, което не налага тяхното преповтаряне.

АУАН и НП са издадени от компетентни органи и съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, установен е нарушителя по съответния за това ред, посочен е издателят на акта, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Предвид горното касационната инстанция намира, че същите са издадени при спазване на процесуалните правила. В АУАН са описани основните и съществени обстоятелства, свързани в нарушението като се съдържат всички индивидуализиращи нарушителя и нарушението данни. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, така че да може жалбоподателя да разбере какво е нарушил.

Отговорността на [фирма] е ангажирана за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч, съгласно която „предприятията публикуват годишния финансов отчет, консолидирания финансов отчет и годишните доклади по глава седма, приети от общото събрание на съдружниците или акционерите или от съответния орган, както следва: всички търговци по смисъла на Търговския закон - чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър, в срок до 30 юни на следващата година“. Безспорно е, че дружеството е търговец по смисъла на чл. 38, ал. 1, т. 1 и чл. 2, т. 1 от ЗСч. От задължението на посочената разпоредба могат да се изключат единствено малките предприятия и то тези, които попадат в изключението на чл. 37, ал.1, т.1 ЗСч. Това са малките предприятия, но не всички, а тези, които към 31.12 на текущия отчетен период ненадвишават най-малко два от следните показатели: а) балансова стойност на активите - 2 000 000 лв.; б) нетни приходи от продажби - 4 000

000 лв.; в) средна численост на персонала за отчетния период - 50 души; Тези предприятия не подлежат на задължителен независим финансов одит, поради което на основание чл. 38, ал. 4 от ЗСч, могат да не публикуват своите отчети за приходите и разходите и докладите за дейността. В настоящия случай касаторът не попада в посоченото изключение, което се установява от подадената от него ГДД за 2018 г., поради което не е освободен от задължението да публикува годишния си финансов отчет. Това е установено от органите по приходит като дружеството е било задължено по смисъла на чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч.

Нормата на чл.74, ал.1 от ЗСч предвижда санкция за задължените субекти, които не публикуват финансов отчет в сроковете по чл. 38 от ЗСч, т.е. установеното по безспорен начин противоправно поведение (бездействие) на търговеца, изразяващо се в неизпълнение на задължението му по чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч следва да бъде скрепено с административнонаказателната норма на чл. 74, ал. 1 от ЗСч. Съгласно нея „който е задължен и не публикува финансов отчет в сроковете по чл. 38, се наказва с глоба в размер от 200 до 3000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 0,1 до 0,5 на сто от нетните приходи от продажби за отчетния период, за който се отнася непубликуваният финансов отчет, но не по-малко от 200 лева“. По отношение на предприятието следва да бъде наложена имуществена санкция в размер от 0,1 до 0,5 на сто от нетните приходи от продажби за отчетния период, за който се отнася непубликуваният финансов отчет, но не по-малко от 200 лева. В случая е наложена имуществена санкция в размер на 15017,93лв, което представлява 0,1% от приходите, отразени в ГДД, т.е. определената санкция е в минимален размер.

Неоснователни са и доводите за наличието на маловажно нарушение. Установеното нарушение не е маловажно, то е типично за вида си и не разкрива по-ниска степен на опасност в сравнение с други нарушения от този вид. Ето защо в случая не са налице основания за приложение на чл. 28 ЗАНН.

С оглед гореизложеното настоящият съдебен състав приема, че при постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон.

Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил доказателствата и доводите на жалбоподателя.

Във връзка с всичко изложено настоящият състав намира, че решението СРС, трябва да бъде оставено в сила, а касационната жалба е неоснователна.

При този изход на спора касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за касационната инстанция. На основание чл. 143 и чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 7841 от 10.01.2020г. на Софийски районен съд, НО 100 състав, постановено по НАХД № 17046/2019г.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК], да заплати на ТД на НАП сумата от 100 лв. разноски за касационното производство

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.